

gennemført saaledes, at man paa ethvert Tidspunkt har foretaget Uddannelse i saa stort Omfang som paa nogen Maade muligt efter de Myndigheders Skøn, som skulde lede denne Uddannelse. Det sker ogsaa i Øjeblikket, det sker stadig, og naar vi paa den Vis, der her er foreslaaet, faar til Raadighed ikke blot det almindelige Mandskab for 1917, men ogsaa de ca. 8,000 Mand mere, der vil komme paa den Maade, som vi nu forudsætter, vil man raade over et saa stort Antal, at Spørgsmaalet om at kunne ud-danne flere efter al Sandsynlighed først vil komme til at foreligge helt henne i Aaret 1918. Før det Tidspunkt vil altsaa Spørgsmaalet om at indkalde de Grupper af Frinummere, som findes for de foregaaende Aar, ikke have nogen som helst praktisk Betydning. Men selv om det var muligt at ud-danne dem, vil jeg gøre opmærksom paa, hvor overmaade ringe Rækkevidden deraf vilde være. Det ærede Medlem tænkte navnlig paa dem, der hører til Aargangene efter 1912. Selv om man vilde gaa en lille Smule længere tilbage og tage Aargangen 1911 med, vil Forholdet være det, at for Aarene 1911—14 er der i alt ved de egentlige Vaabenarter: Infanteri, Rytteri, Feltartilleri, Ingeniører, Kyst- og Fæstningsartilleri, et Antal af ca. 6,000 paa Listen, hvilket vel i Virkeligheden vil betyde saadant noget som omkring 5,000, som kan regnes for at være Frinummere. Af disse 5,000 er over Halvdelen Folk, som kun har Tjenestedygtighedsvedtegning som betinget tjenstdygtig. Hvis man kun tænker paa Vedtegningen K 1, skrumper Tallet ind til grumme lidt. Endvidere kan jeg føje til, at netop for de Vaabenarter, hvor det af Hensyn til at gennemføre en tilfredsstillende Ordning vil være vigtigst at faa Folk, er der ganske overordentlig faa, som efter deres Tjenestedygtighedsvedtegning vilde kunne anvendes. Jeg kan endelig bemærke for de tre Vaabenarter, som det drejer sig om: Ingeniørerne, Rytteriet og Feltartilleriet, at der i de 4 Aar er godt og vel 100 ved Ingeniørerne, ved Rytteriet ogsaa godt og vel 100 og ved Feltartilleriet henimod 150. Ærede Medlemmer vil se, at af Hensyn til Ombytningen for ældre Mandskab vilde det være ganske uden eller saa godt som uden Betydning, om disse i Øjeblikket kunde drages ind til Uddannelse. Spørgsmaalet vil først foreligge, naar de Styrker, som man af yngre Mandskab har til Raadighed, er uddannede. Hvis det til den Tid skulde vise sig, at Forholdene vedblivende er saadanne, at der kunde være Grund til at foretage en Uddannelse ogsaa af disse Hold, skal jeg

være rede til Forhandling med Rigsdagen derom, men i Øjeblikket er der ikke nogen som helst praktisk Interesse ved det Spørgsmaal. Jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer vil være enige om, at det ikke kan være Tanken at gaa tilbage til Frinummere fra lignende Aargange, som vi har haft indkaldt her, saaledes at man gik helt tilbage til 1901, altsaa til den 16. Aargang. Det ærede Medlem (Klaus Berntsen) nikker dertil, og jeg forstaaer, at han er ganske enig i, at der ikke kan være Tale om at samle dem sammen fra alle disse gamle Aargange og saa først lade dem gennemgaa en Rekrutuddannelse, der for de forskellige Vaabens Vedkommende er ret langvarig. Spørgsmaalet skrumper derfor ind til meget lidt og faar først praktisk Betydning noget ud i Fremtiden.

Jeg vil ved denne Lejlighed sige, at naar dette Spørgsmaal omtales, føres det ikke helt sjældent frem som et Led i Spørgsmaalet om, hvorvidt der er almindelig Værnepligt her i Danmark eller ej. Men den Maade, hvorpaa det her føres frem, beror paa, at man ikke kender de virkelige Talforhold. Det Overskud, der har været, det Antal Frinummere, der har været, stammer fra Tiden forud for 1909, da man havde andre Udskrivningstal end efter Hærloven af 1909, og dernæst ogsaa fra de derpaa følgende Aar paa Grund af Overgangen fra 22 Aar til 20 Aar som mødepligtig Alder. Under almindelige Forhold derimod vil det være saaledes, at forudsat, at der erklæres et lignende Antal af dem, der møder paa Sessionen, for tjenstdygtige, som det har været almindeligt i de senere Aar, er der ikke noget nævneværdigt overskydende Mandskab.

Jeg tror hermed at have givet de Oplysninger, som kan gives om dette Spørgsmaal, og jeg haaber, at ærede Medlemmer vil bidrage til at udbrede Kundskab til, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig med hele dette Spørgsmaal, saaledes at det ikke vedblivende skal give Anledning til Misforstaaelser i Befolkningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 4419)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 3 af Udvalget, tiltraadt af Forsvarsministeren, (se Tillæg B. Sp. 870)
vedtoges uden Afstemning.